

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Великоолександрівська селищна рада Великоолександрівського району Херсонської області

вул. Свободи, 161, смт Велика Олександрівка,
Великоолександрівський р-н, Херсонська обл.,
74100

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Великоолександрівської селищної ради Великоолександрівського району Херсонської області «Про затвердження Положення про порядок передачі в оренду майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади» (далі – проект рішення 1), «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади та пропозиції її розподілу» (далі – проект рішення 2), «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами та Порядку визначення розміру плати за використання місць для розміщення об'єктів зовнішньої реклами, які перебувають у комунальній власності Великоолександрівської селищної територіальної громади» (далі – проект рішення 3), а також документи, що надані до них листом Великоолександрівської селищної ради Великоолександрівського району Херсонської області від 03.11.2021 № 02-22-1851.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень 1-3, експертних висновків постійної комісії з питань бюджету, фінансів, соціально – економічного розвитку, житлово – комунального господарства та управління майном комунальної власності, а також аналізів регуляторного впливу до проектів рішень 1-3 на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 1

Пунктом 1 проекту рішення 1 передбачається затвердити Положення про порядок передачі в оренду майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади (далі – проект Положення). Пунктом 5 проекту рішення 1 передбачається затвердити Порядок виконання контрольних функцій у сфері оренди майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади

Державна регуляторна служба України

ку ВІХ №8303/0/20-21 від 02.12.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВІХ №8303/0/20-21 від 02.12.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B04000003BF53000408B8E00

Пунктами 8 та 9 проекту рішення 1 передбачається затвердити Примірний договір оренди нерухомого комунального майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади шляхом проведення аукціону (далі - проект Примірного договору 1) та Примірний договір оренди нерухомого комунального майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади без проведення аукціону (далі - проект Примірного договору 2) (далі - проекти Примірних договорів).

Частиною п'ятою статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, укладати договори в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

Водночас частиною другою статті 287 Господарського кодексу України встановлено, що організаційні та майнові відносини, пов'язані з передачею в оренду єдиних майнових комплексів державного сектора економіки, а також єдиних майнових комплексів, що є комунальною власністю, регулюються законодавством відповідно до цього Кодексу.

Правові, економічні та організаційні відносини, пов'язані з передачею в оренду майна, що перебуває в державній та комунальній власності, а також передачею права на експлуатацію такого майна; майнові відносини між орендодавцями та орендарями щодо господарського використання майна, що перебуває в державній та комунальній власності, майна регулюються Законом України від 03.10.2019 № 157 «Про оренду державного та комунального майна» (далі – Закон № 157).

Статтею 2 Закону № 157 визначено, що передача в оренду майна, що перебуває у комунальній власності, здійснюється органами місцевого самоврядування відповідно до вимог цього Закону. Галузеві особливості оренди комунального майна можуть встановлюватися виключно законами.

Частиною другою статті 5 Закону № 157 визначено, що порядок передачі в оренду державного та комунального майна, включаючи особливості передачі його в оренду визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері реалізації майна (майнових прав, інших активів) або прав на нього на конкурентних засадах у формі аукціонів, у тому числі електронних аукціонів, та здійснює контроль за її реалізацією.

Порядок передачі в оренду державного та комунального майна, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 03.06.2020 № 483 «Деякі питання оренди державного та комунального майна» (із змінами) (далі – Порядок передачі майна в оренду).

Щодо проекту Положення

Більшість розділів проекту Положення дублюють норми Закону № 157 та Порядку передачі майна в оренду.

Відповідно до вимог статті 5 Закону забезпечення здійснення державної регуляторної політики, зокрема включає недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Отже, враховуючи те, що порядок передачі в оренду, у тому числі комунального майна, визначений Порядком передачі майна в оренду, пропонуємо виключити з проекту Положення норми, які дублюють норми Закону № 157 та цього Порядку.

Положеннями Закону № 157 також визначено, що рішеннями представницьких органів місцевого самоврядування додатково можуть визначатися особливості передачі в оренду комунального майна, передбачені цим Законом, з урахуванням вимог і обмежень, передбачених цим Законом і Порядком передачі майна в оренду.

Так, рішенням органу місцевого самоврядування відповідно до вимог Закону про оренду майна та Порядку передачі майна в оренду, зокрема можуть визначатися:

- додаткові критерії включення об'єктів до Переліку другого типу, а також додаткові критерії включення до одного з Переліків, включення яких до одного з Переліків відбувається на підставі рішення представницького органу місцевого самоврядування;

- встановлення вимоги про погодження з представницьким органом місцевого самоврядування або визначеними ним органами змісту оголошення про передачу комунального майна в оренду на аукціоні, у тому числі інформації про додаткові умови оренди певних видів майна, до моменту його розміщення в ЕТС у випадках, визначених таким представницьким органом;

- додаткові умови оренди єдиного майнового комплексу (зокрема, для проведення консультацій уповноважений орган управління може утворити робочу групу, до складу якої може включити представника балансоутримувача і, за згодою, представників орендодавця, заявника, або представницького органу місцевого самоврядування або визначеного ним органу);

- визначення відповідно до Порядку передачі майна в оренду особи з якою укладається договір оренди у разі надходження кількох заяв на оренду одного і того ж об'єкта, включеного до Переліку другого типу, від осіб, які мають право на отримання в оренду майна без проведення аукціону;

- додаткові вимоги, яким повинні відповідати підприємства, установи і організації, які отримують право на отримання в оренду державного та комунального майна без проведення аукціону;

- особливості визначення умов передачі майна в оренду, в тому числі пам'яток архітектури та містобудування, укладення договорів оренди з урахуванням особливостей, встановлених Порядком передачі майна в оренду;

- визначення випадків, у яких рішення про продовження договору оренди комунального майна, передбаченого частиною другою статті 18 Закону про оренду майна, та рішення про відмову у продовженні договору оренди комунального майна приймаються орендодавцем або представницьким органом місцевого самоврядування чи визначеними ним органами;

- покладення на орендаря обов'язку подачі додаткових документів разом із заявою про продовження договору оренди, що продовжується відповідно до частини другої статті 18 Закону про оренду майна;

- особливості передачі майна в суборенду, в тому числі такі, що стосуються передачі в суборенду пам'яток архітектури та містобудування, які перебувають в орендному користуванні переможця аукціону на право довгострокової пільгової оренди занедбаних пам'яток архітектури і містобудування, порядок розподілу плати за суборенду, випадки, коли плата за суборенду може залишатися у розпорядженні орендаря. Отже, пропонуємо врахувати вищезазначене у проекті Положення.

Разом з тим проект Положення не у повній мірі відповідає Закону № 157 та Порядку передачі майна в оренду, зокрема у такому.

1. У пункті 5.2 розділу V проекту Положення пропонуємо врахувати вимоги частини четвертої статті 8 Закону № 157.

2. У пунктах 7.2 та 7.3 розділу VIII проекту Положення пропонуємо врахувати відповідно вимоги частини другої статті 18 та частини четвертої статті 16 Закону № 157.

3. Розділ VIII проекту Положення визначає передачу майна в суборенду та порядок розподілу плати за суборенду.

Згідно із частиною четвертою статті 22 Закону № 157 до договору суборенди застосовуються положення договору оренди, встановлені цим Законом, крім випадків, визначених частиною шостою цієї статті.

Частиною шостою статті 22 Закону № 157 визначено, що особливості передачі майна в суборенду, в тому числі такі, що стосуються передачі в суборенду пам'яток архітектури та містобудування, які перебувають в орендному користуванні переможця аукціону на право довгострокової пільгової оренди занедбаних пам'яток архітектури і містобудування, порядок розподілу плати за суборенду, випадки, коли плата за суборенду може залишатися у розпорядженні орендаря, визначаються Порядком передачі майна в оренду щодо державного майна і рішенням представницького органу місцевого самоврядування щодо комунального майна.

Пропонуємо у розділі VIII проекту Положення врахувати вищезазначені вимоги Закону № 157.

4. Розділ IX проекту Положення має назву «Здійснення поліпшень та ремонту майна, переданого в оренду». Здійснення поліпшень та ремонту майна, переданого в оренду, визначені статтею 21 Закону № 157 та пунктами 153-168 Порядку передачі майна в оренду. Звертаємо увагу, що відповідно до абзацу третього частини четвертої статті 21 Закону № 157 рішення про надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень комунального майна приймає представницький орган місцевого самоврядування чи визначені ним органи в порядку, встановленому відповідним представницьким органом місцевого самоврядування.

5. У пункті 5 додатка 1 до проекту Положення пропонуємо врахувати вимоги статті 15 Закону № 157.

Щодо проекту Порядку

Відповідно до частини першої статті 26 Закону № 157 контроль за виконанням умов договорів оренди єдиних майнових комплексів покладається на орендодавців із залученням уповноважених органів управління; контроль за виконанням умов договорів оренди нерухомого та рухомого майна – на орендодавців майна (частина друга статті 26 Закону № 157).

Звертаємо увагу, що у проекті Порядку визначаються контрольні заходи у сфері оренди майна територіальної громади, якими є постійний документальний контроль та періодичний комплексний контроль. Проте, у пункті 3.5 розділу 3 проекту Порядку зазначено про позаплановий комплексний контроль.

Порядок виконання контрольних функцій у сфері оренди комунального майна (в частині встановлення переліку питань, які постійно контролюються балансоутримувачем) повинен враховувати положення пункту 54 Порядку передачі майна в оренду, яким зазначено, що у договорі оренди зазначаються обов'язки орендаря щодо збереження, схоронності майна, недопущення його псування та руйнування, щодо використання об'єкта оренди за цільовим призначенням у разі, коли орендар не може використовувати об'єкт оренди за будь-яким цільовим призначенням відповідно до Закону № 157 та цього Порядку, щодо компенсації орендарем витрат, пов'язаних з проведенням переоцінки (оцінки) об'єкта оренди, якщо проведення переоцінки (оцінки) об'єкта вимагається згідно з Законом, а також щодо використання об'єкта відповідно до напряму виробничої діяльності підприємства, якщо об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс. Якщо об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс, у договорі оренди обов'язково зазначаються обов'язки орендаря щодо погашення боргів із заробітної плати та перед бюджетом, простроченої кредиторської заборгованості підприємства (у разі їх наявності).

У пункті 3.13 розділу 3 проекту Порядку передбачається, що повторне недопущення на об'єкт оренди уповноважених представників орендодавця та балансоутримувача, протягом 10 робочих днів після факту першого недопущення для перевірки відповідно до пункту 12 Порядку, є підставою для ініціювання розірвання договору оренди.

Водночас ні положеннями Закону № 157, ні Порядку передачі майна в оренду не передбачено таких підстав для розірвання договору оренди.

Враховуючи зазначене, пропонуємо пункт 3.13 розділу 3 проекту Порядку привести у відповідність до вимог статті 24 Закону № 157, якою встановлені умови припинення договору оренди.

Щодо проектів Примірних договорів

Відповідно до частини першої статті 16 Закону № 157 договір оренди формується на підставі примірного договору оренди, що затверджується: Кабінетом Міністрів України – щодо майна державної власності; представницькими органами місцевого самоврядування - щодо майна комунальної власності. Якщо представницький орган місцевого самоврядування не затвердив примірний договір оренди комунального майна, застосовується примірний договір оренди державного майна. Договір оренди може відрізнитися від примірного договору оренди, якщо об'єкт оренди передається в оренду з додатковими умовами. Рішенням Кабінету Міністрів України (представницького органу місцевого самоврядування - для комунального майна) можуть бути передбачені особливості договору оренди майна, що передається в оренду з додатковими умовами. Примірний договір оренди нерухомого або іншого окремого індивідуально визначеного майна, що належить до державної власності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2020 № 820 (далі - Примірний договір).

Водночас проекти Примірних договорів потребують приведення у відповідність до вимог чинного законодавства, зокрема у такому.

1. Пунктом 121 Порядку № 483 визначено, що договір оренди та акт приймання-передачі укладаються з потенційним орендарем, який відповідає вимогам, передбаченим Законом та цим Порядком, протягом 20 робочих днів з дати прийняття рішення про укладення договору з потенційним орендарем. Договір оренди укладається між орендодавцем, балансоутримувачем та потенційним орендарем. У разі відмови балансоутримувача від підписання договору оренди,

договір укладається між орендодавцем та потенційним орендарем. Орендодавець завантажує договір оренди та акт приймання-передачі до електронної торгової системи в межах строку для укладення договору оренди, визначеного цим пунктом.

Пропонуємо у розділі «Умови передачі орендованого Майна Орендарю» частини II проектів Примірних договорів врахувати вимоги пункту 121 Порядку № 483.

2. Відповідно до пункту 135 Порядку № 483, якщо орендар не подав заяву про продовження договору оренди у зазначений строк, то орендодавець не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії договору оренди повідомляє орендаря про те, що договір оренди підлягає припиненню на підставі закінчення строку, на який його було укладено, у зв'язку з тим, що орендар не подав відповідну заяву у визначений Законом строк, та про необхідність звільнення орендованого приміщення і підписання акта приймання-передачі (повернення з оренди) орендованого майна.

Пропонуємо у розділі «Повернення майна з оренди і забезпечувальний депозит» частини II проектів Примірних договорів врахувати вищезазначені норми Порядку № 483.

3. У розділі «Суборенда» частини II проектів Примірних договорів пропонуємо врахувати вимоги пункту 2 статті 22 Закону № 157, а саме, що строк надання майна в суборенду не може перевищувати строку дії договору оренди.

Щодо проекту Примірного договору 1

Пропонуємо узгодити положення пункту 7 частини I з положеннями підпункту 12.7.2 пункту 12 частини II проекту Примірного договору 1.

Щодо проекту рішення 2

Проектом рішення 2 передбачається затвердити Методику розрахунку орендної плати за майно, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади та пропорції її розподілу (далі – проект Методики).

Частиною другою статті 17 Закону № 157 встановлено, що орендна плата визначається за результатами аукціону. У разі передачі майна в оренду без проведення аукціону орендна плата визначається відповідно до Методики розрахунку орендної плати, яка затверджується Кабінетом Міністрів України щодо державного майна та представницькими органами місцевого самоврядування - щодо комунального майна. У разі якщо представницький орган місцевого самоврядування не затвердив Методику розрахунку орендної плати, застосовується Методика, затверджена Кабінетом Міністрів України.

Методика розрахунку орендної плати за державне майно затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 28.04.2021 № 630 «Деякі питання розрахунку орендної плати за державне майно» (далі - Методика № 630).

У проекті Методики пропонуємо врахувати положення Закону №157, зокрема в такому.

1. Пропонуємо виключити з проекту Методики положення, які не відносяться до сфери дії проекту Методики, а визначають, зокрема, умови оренди майна, які є предметом договору оренди (наприклад пункти 3, 4, 38 тощо).

2. У абзаці шостому пункту 17 проекту Методики пропонуємо зробити посилання на додаток 2 до проекту Методики.

3. У пункті 22 проекту Методики при встановленні річної орендної плати за оренду нерухомого майна у розмірі 1 гривні пропонуємо врахувати вимоги статті 15 Закону № 157.

4. Відповідно до частини третьої статті 15 Закону № 157 підприємствам, установам і організаціям, що отримали в оренду державне та/або комунальне майно без проведення аукціону, заборонено укладати договори суборенди щодо цього майна. Таким чином, пропонуємо виключити пункт 36 з проекту Методики.

5. Враховуючи вимоги частини другої статті 17 Закону № 157 пропонуємо виключити з проекту Методики положення, що стосуються передачі комунального майна в оренду за результатами проведення аукціону (наприклад, у пунктах 30, 32).

6. Додаток 4 до проекту Методики пропонуємо виключити як такий, що не підпадає під сферу дії проекту Методики.

Щодо проекту рішення 3

Проектом рішення 3 передбачається затвердити Правила розміщення зовнішньої реклами на території Великоолександрівської селищної територіальної громади в особі Великоолександрівської селищної ради (далі – проект Правил) та Порядок визначення розміру плати за використання місць для розміщення об'єктів зовнішньої реклами, які перебувають у комунальній власності Великоолександрівської селищної територіальної громади (далі – проект Порядку).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України від 06.09.2005 № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Згідно з пунктом 2 статті 11 «Прикінцеві положення» Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Засади рекламної діяльності, зокрема, розміщення зовнішньої реклами, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлено Законом України від 03.07.1996 № 270/96-ВР «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, серед іншого, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила).

Зазначаємо, що проект Правил та проект Порядку не відповідає законодавству з питань дозвільної системи та у сфері зовнішньої реклами, у тому числі Типовим правилам, зокрема в наступному.

1. Пропонуємо виключити слово «об'єктів» у назві проекту рішення 3, назві проекту Порядку та по тексту проектів Правил та Порядку, що відповідає вимогам Закону про рекламу та Типовим правилам.

Також пропонуємо виключити визначення терміну «договір на тимчасове користування місцем для розташування рекламного засобу» у пункті 1.3 розділу 1 проекту Правил як таке, що не передбачене Типовими правилами.

2. Пунктом 2.1 розділу 2 проекту Правил визначені повноваження робочого

органу, до яких, серед іншого, належать внесення змін у дозвіл, переоформлення дозволу та продовження строку його дії.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру.

Статтею 4¹ Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Згідно із пунктом 2 статті 11 «Прикінцеві положення» Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Отже, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами здійснюється відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

Однак, на сьогодні Законом про дозвільну систему та Законом про рекламу не передбачено процедури внесення змін до дозволу та продовження строку його дії.

Тому, відповідні положення у пункті 2.1 розділу 2 проекту Правил пропонуємо виключити.

Крім того, пропонуємо виключити положення зазначеного пункту проекту Правил, що не передбачені пунктом 6 Типових правил та доповнити положеннями, передбаченими абзацами четвертим, восьмим та дев'ятим пункту вказаного пункту Типових правил.

3. Пункти 3.8 - 3.11 розділу 3 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 16 Типових правил, зокрема в частині, що видача дозволу погоджується робочим органом з власником місця або уповноваженим ним органом (особою). Також, згідно вимог зазначеного пункту Типових правил передбачити, що дії щодо отримання погоджень цього дозволу вчиняються робочим органом без залучення заявника протягом строку, встановленого для отримання дозволу.

4. Пункт 3.22 розділу 3 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 24 Типових правил.

5. Пропонуємо пункт 3.23 розділу 3, пункти 4.13-4.15, 4.20-4.32 розділу 4 та розділ 8 проекту Правил виключити які такі, що не передбачені Типовими правилами.

6. Розділ 6 проекту Правил та пункт 9 проекту Порядку пропонуємо виключити зважаючи на те, що питання соціальної реклами врегульовуються статтею 12 Закону про рекламу й не передбачені Типовими правилами.

7. Розділом 7 проекту Правил встановлюються умови проведення демонтажу спеціальних конструкцій зовнішньої реклами.

Як зазначалось раніше, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами здійснюється відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

Статтею 4¹ Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Звертаємо увагу, що чинним законодавством України, в тому числі Законом про рекламу та Типовими правилами, не визначено процедури демонтажу

рекламних засобів, а також не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування врегулювати вищезазначені питання. Відповідно до статті 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом. Статтею 124 Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Таким чином, розділ 7 проекту Правил пропонуємо виключити.

8. Додаток 3 до проекту Правил пропонуємо виключити оскільки Законом про рекламу та Типовими правилами не встановлено повноважень органів місцевого самоврядування на затвердження типової форми договору.

Підсумовуючи вищенаведене, проекти рішень 1-3 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надані розробником аналізу регуляторного впливу до проектів рішень 1-3 (далі – АРВ) зокрема їх зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі - Методика).

У розділах 1 АРВ при визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише їх текстовим описом, не наведені дані, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, також не охарактеризовані та не оцінені сфери, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив.

У розділі 2 АРВ цілі сформульовані загальними критеріями без визначення числових показників, що у подальшому не дасть можливості визначити ступінь їх досягнення запропонованим регулюванням. Також, розробником не визначені індикатори зменшення масштабів проблем, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

У розділі «Визначення альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з запропонованих альтернативних способів. Крім того, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей необхідно зазначити вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Однак, розробником в АРВ не наведені розрахунки витрат, яких зазнають суб'єкти господарювання, як внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу вирішення існуючої проблеми. Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою зазначеного розділу АРВ розробником не доведений вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV Методики.

У розділах 3 АРВ не наведена інформація щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання. У разі, якщо питома вага

суб'єктів малого підприємництва (малого та мікропідприємництва разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно із додатком 4 до Методики (Тест малого підприємництва). У разі поширення регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, проводиться оцінка впливу на сферу їх інтересів, а саме, окремо кількісно визначаються витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, згідно із додатком 2 до Методики. Однак вищезазначені розрахунки в АРВ не проведені.

У розділах АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» не наведені усі обов'язкові показники результативності дії регуляторного акта у кількісному (грошовому) вигляді, що не узгоджується з вимогами пункту 10 Методики. Відповідно до пункту 10 Методики прогностичні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

У розділах «Визначення заходів за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ пропонуємо визначити конкретні строки проведення базового, повторного та періодичного відстеження результативності дії акта, відповідно до вимог статті 10 Закону.

Крім того, послідовність, назви та зміст розділів АРВ не відповідають вимогам додатка 1 до Методики. Також, АРВ до проекту рішення 1 не містить розділів IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» та V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми»; АРВ до проекту рішення 2 не містить розділів IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей», V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми», VII «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта»; АРВ до проекту рішення 3 не містить розділів IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» та VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги», що не відповідає вимогам Методики.

У зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, а саме відсутністю у них усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проектів рішень 1-3 таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням вищевикладеного, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Великоолександрівської селищної ради Великоолександрівського району Херсонської області «Про затвердження Положення про порядок передачі в оренду майна, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади», «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно, що належить до комунальної власності Великоолександрівської селищної територіальної громади та пропозиції її розподілу», «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої

реклами та Порядку визначення розміру плати за використання місць для розміщення об'єктів зовнішньої реклами, які перебувають у комунальній власності Великоолександрівської селищної територіальної громади» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих пропозицій, а аналізу регуляторного впливу до них – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

